

ham, og han havde jo i Virkeligheden ikke mere at gøre her. Den Agitation, han havde bestemt sig til at genoptage, hvad enten det nu blev med et nyt Stridsskrift eller med en Række Avisartikler, kunde han lige saa godt, ja maaske allerbedst føre fra Udlandet. Og saa var der jo dette med Nanny ... og det andet ... dette uforudsete, at Moderen netop skulde være kommen her til Byen.

Ja, han maatte rejse igen. Og helst saa snart som muligt. Endnu den næste Dag vilde han tale med Jakobe derom. Forresten havde det jo ogsaa hele Tiden været Meningen, at han kun skulde opholde sig her ganske midlertidigt.

Han drak ud af sit Glas og gik bort.

Idet han fra Kafeens Støj og stærke Lys kom ud paa den store, øde Plads, faldt hans Øje paa den gamle Voldmølle. Uden at vide af det blev han et Øjeblik staaende midt paa Torvet, uvilkaarligt fængslet af den melankolske Stemning, der hvilede over den spøgelseagtige Levning fra Fortiden.

Saa gik han langsomt hjem til Hotellet.